
Hoe doen ze het

Als u deze WetensWaard leest is de klus alweer geklaard, en kijken ze alvast vooruit naar de volgende WetensWaard. Dit verhaal gaat over Tine de Kievit en Wilma Stegeman.

Elk kwartaal vragen de dames van de redactie zich af of de WetensWaard wel weer voldoende gevuld kan worden met kopij. Als een dergelijk blad nieuw wordt opgezet is iedereen enthousiast en is er voldoende te melden, zodat de kolommen volstromen met belangrijke en interessante verhalen. Maar na verloop van tijd komt de klus er in en begint het bellen en mailen naar mensen die mogelijk wat te melden hebben. Al jarenlang worden er steeds 12 pagina's voorzien van tekst en mooie foto's. Sinds de laatste jaren hebben we ook, dankzij de sponsoring van de drukkerij, een kleurige omslag met geweldige foto's die de WetensWaard een professionele uitstraling geven. In veel gevallen gaat de inhoud over algemene informatie maar er wordt ook ingegaan op specifieke onderwerpen zoals bepaalde bomen of struiken die voorkomen in ons park. Eén keer per jaar gaan we als vereniging op studiereis en onze belevenissen van die dag komen ook stevast in de WetensWaard. In de redactie zitten ook Fred Lighthart en Harrie de With; ook zij leveren steeds hun bijdragen. Ik vraag mij af of we niet meer talenten onder ons hebben die de taak van de redactie kunnen verlichten door zo af en toe eens een stukje te produceren. Probeer het eens en je zult zien dat jouw bijdrage wordt gewaardeerd. Ik neem in ieder geval mijn petje af voor de dames en heren die het toch elke keer maar weer voor elkaar krijgen. Chapeau!

Jan Beerentemfel

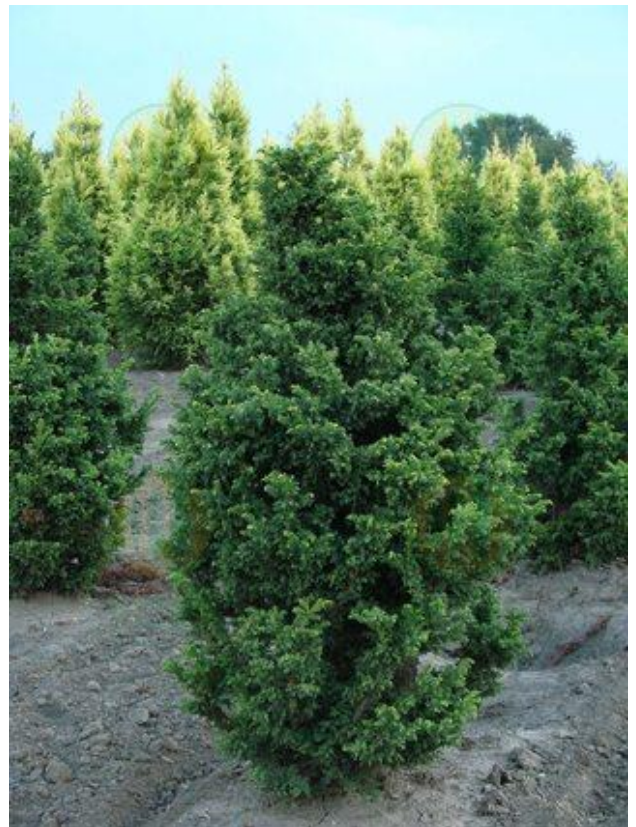
Uit de oude doos

Dinsdag 23 februari 1999 werd er niet gewerkt in het park, ondanks de grote opkomst van vrijwilligers. Er was een gezellige ochtend georganiseerd om met elkaar stil te staan bij het 10 jarig bestaan van de vereniging. Plaats van samenkomst

was 't Weetpunt, het gebouw dat was neergezet door de gemeente Zwijndrecht, en waar veel vrijwilligers van onze vereniging hard aan hadden gewerkt om de bezoekers van het gebouw te kunnen informeren over de natuur rondom ons heen.

Het begon allemaal met een publicatie van de 'Junior Kamer' in de plaatselijke courant om in Zwijndrecht een bijzonder bomenpark aan te leggen.

Dit alles in het kader van een Global Forest actie. Men wilde de lokale bevolking meer bewust maken van het belang van bossen in de wereld door de diversiteit en pracht van bomen te laten zien in de directe eigen omgeving. De gemeente Zwijndrecht had plannen om een nieuw park aan te leggen in de nog te bouwen wijk 'Heer Oudelands Ambacht', dus was er een goede basis om verder te praten.



• *Cryptomeria 'Jindai'*

Het eerste ontwerp voor het park was gebaseerd op een proeftuin voor naaldbomen, die moesten gaan groeien op de zware klei. Over 20 jaar zou dan blijken welke soorten het goed deden en welke niet. Dit idee werd verworpen omdat naaldbomen niet van klei houden. Er

werd een nieuw ontwerp gemaakt met eenvoudig loofhout in een park met forse watergangen en hoogteverschillen. De vooruitziende blik van de mensen van het eerste uur is dus belangrijk geweest voor het ontstaan van het park waarin we nu mogen werken.

Binnenkort vieren we het 30 jarig bestaan van onze vereniging en het aanzicht van het park is spectaculair veranderd. De kleine boompjes zijn groot geworden, de borders zijn op verschillende plaatsen voorzien van nieuwe struiken en in het hele park is een bloem-slinger aangelegd die een fleurig kleurenpalet laat zien in het voorjaar.



- *Anna Paulowniaboom*

Het 30 jarig bestaan van de vereniging zal ook nu weer feestelijk worden herdacht.

Jan Beerentemfel

Bezoekerspunt van de Sophiapolder geopend.

Op 8 maart jl is het informatiecentrum/ bezoekerspunt van de Sophiapolder officieel geopend door Frouke Escher. Natuurlijk willen we daar in de WetensWaard ook aandacht aan schenken. Deze tekst is afkomstig van de website van het Zuid-Hollands Landschap.

Voor meer informatie zie:

www.zuidhollandslandschap.nl/gebieden/natuureiland-sophiapolder

DYNAMISCHE NATUURMAGNEET

Wist je dat je in de Sophiapolder regelmatig samen met de boswachter kunt wadlopen? Het gebied met zandplaten en kreken verandert voortdurend onder de invloed van het getij.

De voedselrijke slikplaten werken als een magneet op vogels als kluut, tureluur, bergeend en groenpootruiter. In de kreken waden vaak lepelaars. Met hun lepelvormige snavel vangen ze zigzaggend voedsel uit het water. Grauwe gans en Canadese gans zijn het hele jaar op het eiland te zien.

Op de hogere grond groeien akkerdistel, koninginnekruid, sintjanskruid en kattenstaart. Planten die veel insecten aantrekken. Let daarom op prachtige vlinders en verschillende soorten hommels en bijen. In de natte delen groeien waterereprijs, riet en spindotter die in het voorjaar opvallende gele bloemen heeft. Deze plant verdwijnt bij vloed compleet onder water, bij eb zitten de groene en gele blaadjes nog onder een dun laagje modder.

BIJZONDER EILAND

Het uitkijkpunt aan de zuidkant biedt een fraai zicht op het rivierfront van de historische stad Dordrecht. De Noord is onderdeel van de druk bevaren scheepvaartroute Rotterdam-Antwerpen, dat is goed te zien aan het uitkijkpunt aan de oostkant. Vanuit de vogelkijkhut geniet je van het in- en uitstromende water en de bijzondere natuur die daar bij hoort. De smallere zijtak van de Noord, de Rietbaan, stroomt aan de westkant om het eiland heen.

EEN UITDAGENDE BESTEMMING

Het veerpontje naar de Sophiapolder is gratis en vertrekt van de Veersedijk 301 in Hendrik-Ido-Ambacht waar je ook kan parkeren. De wachttijd is maximaal 15 minuten, de overtocht duurt 5 à 10 minuten en er kunnen maximaal 11 passagiers mee. Bij dichte mist of onweer vaart de pont niet. Honden en fietsen mogen niet mee! Ook worden er in de Sophiapolder regelmatig begeleide excursies gehouden. Leer samen met een gids het eiland kennen. Het Eiland is vrij toegankelijk, maar besef dat het eiland een uitdagende bestemming is voor wie slecht ter been is. Er is geen toilet en het duurt langer voor hulpdiensten ter plaatse zijn als u 112 belt.

EEN HISTORISCH EILAND

Het eiland ontstond in de 14e eeuw door verzanding in de rivier de Noord. Omstreeks

1850 werd één van de zandbanken ingepolderd en vernoemd naar Koningin Sophia, de vrouw van Koning Willem III. Rond 1900 kwam de Sophiapolder in agrarisch gebruik, terwijl op de Rietbaan een scheepssloperij ontstond. Bij vloed voeren afgedankte zeeschepen de rietbaan op. Het sloperswerk zorgde voor een enorme vervuiling. In 1996 werd besloten dat de 77 hectare grote Sophiapolder natuur zou worden ter compensatie van de aanleg van de Betuweroute. De scheepswrakken werden opgeruimd, de bodem gesaneerd en de goederentreinen denderen inmiddels zo'n 25 meter diep onder je voeten door. De Sophiaspoortunnel is acht kilometer lang.

NEEM EEN KIJKJE BIJ HET BEZOEKERSPUNT

Dit splinternieuwe bezoekerspunt is een prachtig initiatief van Stichting Bezoekerspunt Sophiapolder. Samen met het Zuid-Hollands Landschap en veel vrijwilligers hebben zij een ruimte gecreëerd waardoor je als bezoeker nu zowel binnen als buiten van het prachtige gebied kunt genieten. Dit centrum is officieel geopend op 8 maart jl. door de biologe Frouke Escher, Gedeputeerde Hans Weber, burgemeester Jan Heijkoop en Michiel Houtzagers, directeur van Stichting Zuid-Hollands Landschap. Zij onthulden een bronzen beeld van een aalscholver.



De ruimte heeft een educatieve functie tijdens excursies en kan daarnaast ook gebruikt worden voor (kleinschalige) bijeenkomsten zoals lezingen of vergaderingen. Het is goed geïsoleerd, volledig zelfvoorzienend met 30 zonnepanelen op het dak en er is een zuiveringsinstallatie voor het afvalwater.



Het bezoekerspunt (Veersedijk 301 in Hendrik-Ido-Ambacht) is vanaf 1 april 2019 op zaterdag geopend tijdens de vaartijd van de schippers. Het pontje vaart maart t/m oktober: woensdag, zaterdag en zondag – 12:00 -17:00 uur. De laatste afvaart naar het eiland vindt om 16.00 uur plaats. Tot 17.00 uur halen onze schippers je weer op. Parkeren kan bij Veersedijk 301 in Hendrik-Ido-Ambacht. Daarnaast is het mogelijk om het bezoekerspunt te gebruiken voor groepsactiviteiten op andere dagen. Stuur een mail naar info@ambachtsamen.nl voor meer informatie over de mogelijkheden.

Uit het rosarium

RHAPSODY IN BLUE

Rozen hebben meestal roze, witte, rode of gele bloemen. Blauwe rozen komen niet vaak voor en als ze 'blauw' in hun naam hebben is dat meestal een paarsblauwe kleur. En zo is het precies bij deze roos die evenmin echt blauw is.

De bloemen van de Rhapsody in Blue zijn bij het uitkomen blauwpaars maar verkleuren al snel naar echt paars. Toch is het een mooi gezicht, de diverse paarsblauw getinte bloemen in combinatie met de gele meeldraden en de

grijsgroene bladeren. Rhapsody in Blue is een floribunda die de hele zomer bloeit en licht geurt. Op een zonnig plekje wil hij zelfs wel wat klimmen tot ca 2.50 mtr.



Foto: Kwekerij De Border

Maar de echte reden om een artikel aan deze roos te wijden is natuurlijk de echte Rhapsody in Blue, het prachtige, opzweepende muziekstuk met de enerverende klarinetsolo in het begin.

George Gershwin (1898 – 1937) was de zoon van Russisch-Joodse immigranten en heette eigenlijk Jacob Gershowitz. Zijn muzikaliteit bleek al op jonge leeftijd; hij schreef muziek bij de liedteksten van zijn broer Ira en samen traden zij op in muziekwinkels om zo de verkoop van hun bladmuziek te stimuleren. Maar lang was dat niet nodig; George werd al snel bekend door de succesvolle musicals die hij voor Broadway schreef. Maar de lichte muziek beviel hem maar matig; hij wilde liever als een 'klassieke' componist gezien worden. Zijn eerste en belangrijkste poging daartoe was het schrijven van de Rhapsody in Blue, een poging om klassieke muziek en jazz tot elkaar te brengen. De première was op 12 februari 1924 waarbij de 25-jarige Gershwin zelf de razend moeilijke pianopartij speelde. De zaal zat afgeladen vol en er waren beroemdheden bij zoals de componist Sergei Rachmaninov. In zijn streven om klassieke muziek te schrijven zocht Gershwin contact met bekende componisten als Igor Stravinsky, Francis Poulenc en Maurice Ravel. Volgens de overlevering heeft Ravel hem toen gezegd: "*Waarom wilt u een tweederangs Ravel worden, wanneer u al een*

eersterangs Gershwin bent?" Gershwin is naast deze blauwe rhapsodie bekend van de muziek die hij schreef voor de film 'An American in Paris' en de opera 'Porgy and Bess'. Hij overleed op zijn 38^e aan een hersentumor.

Wilma

Boom van het kwartaal

De Libanon ceder

In het park prijkt een prachtige naaldboom met breed uitstoelende takken: de Libanon ceder (Cedrus libani). Hij is nu al groot, maar kan nog veel groter worden: in onze klei zo'n 20 meter, maar in zijn natuurlijke habitat kan hij uitgroeien tot 40 meter.

De Libanonceder komt in het wild voor in Syrië en Turkije, waar hij snel groeit tot hij zo'n 50 jaar oud is; na zijn 70^e zit er nog maar weinig groei in. Bijzonder aan de ceder is de vorm van de boom: hij vertakt zich met enkele stevige recht opgaande stammen. De takken staan horizontaal. De boom is eenhuizig, wat wil zeggen dat hij zowel manlijke als vrouwelijke kegels draagt. De rechtopstaande kegels dragen bij aan het decoratieve karakter van de Libanonceder.



Sinds mensenheugenis zijn de Libanon ceders beroemd. Zij worden bijvoorbeeld al genoemd in het Gilgamesj-epos en in de Bijbel. Koning Salomo heeft voor de bouw van de tempel in Jeruzalem veel van deze reuzen laten kappen. Hij stuurde koning Chiram van Tyrus bericht met het verzoek om ceders te kappen op de Libanon. "Mijn knechten zullen de uwe daarbij helpen. Ik zal uw knechten het loon betalen dat u mij vraagt, want zoals u weet beschikken wij niet over zulke goede hout-hakkers als de Sidoniërs." (1 Kon. 5:20). Het zoetgeurende cederhout bevat een antibacteriële olie die door de oude Egyptenaren werd gebruikt bij het mummificeren: de olie werd in het dode lichaam ingespoten en de windselen waarmee het lijk werd omwonden werden gedrenkt in de cederhars. Het doel van dit alles was het bewaren van de dode, opdat hij (of zij) nog lang zou kunnen genieten van het eeuwige leven.

In de tempel van Karnak zie je op een reliëf dat Syrische krijgsgevangenen (te herkennen aan hun baarden en mutsjes) cederbomen vellen in Libanon. Niet alleen de Israëlieten en de Egyptenaren waardeerden de ceder; ook Assyriërs, Phoeniciërs en Romeinen kaptten deze bomen op grote schaal. De Romeinse keizer Hadrianus (76-138 n. Chr.) vaardigde al een wet uit om de ceders van de Libanon te beschermen. Maar het kappen ging door met als dieptepunt de twee Wereldoorlogen, toen de Ottomaanse autoriteiten bevel gaven het hout van deze enorme bomen te gebruiken voor de aanleg van spoorlijnen. Daarna deed geitenvraat de rest. Van de beroemde oude cederbossen van de Libanon, die ooit een oppervlakte bedekten van meer dan 500.000 ha, zijn nu nog maar een paar verspreide stukken overgebleven. In de beschermde natuurreservaten van het Choufgebergte staan op grote hoogte nog ceders van ruim 2000 jaar oud met een omvang van zo'n 7 meter.

Wilma

Met dank aan Arboretum Assen

Kijk eens naar boven

Wij mensen zijn geneigd om het meest op ooghoogte rond te kijken. Dat is nuttig,

want we willen gevaar of dingen waar we tegenaan kunnen botsen graag vermijden. Of we kijken naar beneden om oneffenheden en kuilen te vermijden. En wie wil er nu in de door ons zo gehate hondenpoep stappen? Niemand toch?

Maar kijkt u wel eens omhoog?

Naar iets dat zo gewoon is, dat de meeste mensen het amper zien? Naar de maan? Het hemellichaam dat al 4,4 miljard jaar oud is en even zo veel jaar zo'n 384.400 km 'boven' ons hangt. Dat enorme brok steen, dat met ijzeren regelmaat om de aarde heen draait? De maan, die door z'n aantrekkingskracht invloed heeft op hoog en laag water. De maan, die krachten wordt toegeschreven in wetenswaardigheidjes en bijgeloven. De maan die overal voorkomt in onze taal: "Loop naar de maan!" En: 'maanziek zijn'. Of: "Het is daar rosse maan!" (Ze hebben ruzie).



Foto: H. Glastra van Loon

Onderwerp van talloze songs, gedichten, verhalen, sprookjes en kinderversjes. Er is zelfs een dag naar de maan vernoemd, de maandag.

Volle maan, de nachten waarin de maan helemaal te zien is, dat zien veel mensen wel. Dan zeggen ze: "De maan schijnt helder vannacht." Maar de maan schijnt niet, hij wordt verlicht door de zon, die langs de aarde op het maanoppervlak schijnt. En afhankelijk van waar de aarde staat in de baan van het zonlicht, zien we meer of minder van onze maan.

Maar soms, zoals afgelopen 21 januari 2019, zien we iets speciaals. De aarde staat precies tussen de zon en de maan en daardoor is de maan verduisterd. Een maansverduistering.....



Foto: H. Glastra van Loon

En dus stond ik die dag 's morgens in alle vroegte (5.15 uur) in de vrieskou buiten. Natuurlijk met mijn spiegelreflexcamera plus statief. Een beetje gek moet je wel zijn, haha. Het zichtbare schijfje maan werd kleiner en kleiner en uiteindelijk was het licht weg. Alhoewel..... het licht was weg, maar de maan was nog steeds te zien. Maar nu was hij rood, ra ra, hoe kan dat? Dat komt omdat het zonlicht uit diverse kleuren bestaat, waaronder rood licht. Dat wordt zichtbaar door waterdamp en stofdeeltjes, zoals mist, nevel en vulkaanas in de atmosfeer. En dat rode licht buigt af, om de aarde heen, richting maan. En voilà... daar was een rode maan, een 'Bloedmaan'. WOW!!

Echt ZO mooi!

Maar dat was niet het enige....

De maan draait niet in nette rondjes rond de aarde, hij beschrijft een ellipsvorm.

Dus staat hij de ene keer dichterbij de aarde dan de andere keer en zien we hem groter en kaatst hij tot 30% meer licht naar ons toe. Dat noemen we een supermaan. Nu dus een 'Superbloedmaan'.

De inheemse Noord Amerikaanse stammen (Indianen) gaven de maanstanden namen. De eerste maan van het nieuwe jaar noemden ze 'Wolfmaan'. We hadden 21 januari dus een bijzonder fenomeen: volle maan + supermaan + bloedmaan + wolfmaan.

Een 'Superbloedwolfmaan'!

Ook een keer zo'n bijzondere maan zien? 31 januari 2037 is de volgende Superbloedwolfmaan. Voor wie dat een beetje te lang duurt: 16 juli aanstaande is er een gedeeltelijke maans-

verduistering, 7 september 2025 ook en 20 december 2029 weer een volledige maansverduistering.

Maar veel vaker staat de maan weer eens wat dichterbij de aarde, dat zie je het beste bij maanopkomst en ondergang. Met wat geluk zie je dan ook de kraters. Ook genoeg voor het WOW effect. Kijk eens wat vaker omhoog. Kijk eens naar boven!

Hanny Glastra van Loon

Jacht op de Hooge Nesse!

Dit verhaal schrijf ik om u kennis te laten maken over hoe ik probeer een probleem op te lossen. Het is zeker niet de enige oplossing dus advies en hulp is zeker welkom in de toekomst.

In november kreeg ik een mail van Staatsbosbeheer dat er op de Hooge Nesse hazen zouden worden uitgedreven door de FBE (faunabeheereenheid) naar de omliggende bouwlanden om te worden afgeschoten. De motivatie hiervoor was dat de omliggende boeren te veel schade hadden van hazen.

Nu had ik bij toeval de laatste maanden zelf al de stand van de hazen geprobeerd in kaart te brengen om te bepalen hoe groot de hazenstand is en nam waar dat de migratie van de Hooge Nesse naar de bouwlanden nooit meer dan twee hazen is. Dus mijn verbazing was er dan ook dat er zoveel overlast was, terwijl er in mijn waarnemingen de laatste jaren al een teruggang van de hazenstand waarneembaar was.

We dachten dat de Hooge Nesse gevrijwaard was van dit soort activiteiten, maar dat bleek dus van niet. De FBE heeft het recht om dit uit te voeren. Er is wel een jachtverbod op de Hooge Nesse maar geen drijfverbod.

Nu geef ik mijzelf niet snel gewonnen en ik ben in gesprek gegaan met Staatsbosbeheer en heb advies ingewonnen bij milieufederatie Zuid-Holland. Het was een pittig gesprek samen met Jan Huisman (bestuurslid Stichting Hooge Nesse/Veerplaat). Mijn uitgangspunt was: dit gaat niet gebeuren.

Na lang overleg hadden we een compromis bereikt. Ze zouden beperkt drijven en dan

kijken of er wel zoveel hazen waren als werd beweerd. Het is wettelijk moeilijk tegen te houden want de haas is een bejaagbaar dier volgens de jachtwet. U begrijp er is veel besproken maar gezien de lengte van dit verhaal moet ik mij beperken.

De dag des uitvoer. De afspraak was dat de Stichting Hooge Nesse/Veerplaat drie waarneemers zou leveren om toezicht te houden op het drijven en of dit volgens de gemaakte afspraken zou gebeuren.

Nadat alle jagers in stelling waren gebracht bij de bouwlanden werd er met enkele personen gedreven. Ook had ik er op gewezen dat “kwetsbare terreinen” niet doorlopen mochten worden. Hieraan is gehoor gegeven. Zelf hield ik toezicht hoeveel hazen tevoorschijn zouden komen en waar deze heen zouden vluchten. Het bleek dat er maar één haas en één ree tevoorschijn kwamen die vluchtten de goede kant op van de jagers af.

Conclusie aan het einde van deze jacht is dat onze stichting, SBB en de FBE dit een zinloze manier van jagen vonden en dat er geen vervolg nodig is. Dit betekent niet het einde van het verhaal. Ons volgende doel is dat dit soort drijven niet meer op de Hooge Nesse kan plaatsvinden. Buiten de Hooge Nesse hebben wij hier geen invloed op. Het positieve gevolg is wel dat er contacten zijn gelegd met de FBE en SBB om, om te beginnen, beter te informeren en communiceren als er gejaagd gaat worden en dat inspraak en kennis van onze kant van belang zijn, voordat dit soort jachtactiviteiten aan de orde komen.

Dit verhaal is zoals al gemeld niet alles maar een korte samenvatting van het gebeuren.

Ron Stevens

Flora en fauna werkgroep Zwijndrechtse Waard.(SN&LZW)en Stichting Hoogesse/Veerplaat

Jong en oud in de natuur

In en rond 't Weetpunt hebben de afgelopen maanden weer allerlei activiteiten plaats gevonden voor jong en oud. Hierna een greep.

Vlechten met wilgentenen



Twee keer konden volwassenen in 't Weetpunt aan de slag met wilgentenen. Donderdagmiddag 24 januari was er een workshop om zelf een krans te vlechten en 21 maart, de eerste dag van de lente, werden lenteharten gevlochten. Het viel nog niet mee om de stugge wilgentakken om te vormen tot iets moois. In 't Weetpunt was genoeg materiaal aanwezig om het resultaat te versieren: mos, plantjes, den-nenappels, narcissen. en boomschors. Iedereen ging dankbaar en blij naar huis, met een prachtig natuurstuk. Beide workshops hadden veel succes en zijn voor herhaling vatbaar.



Hutten bouwen



“Yel, Yel, Yel..... hutten bouwen kunnen we wel!”

Dat zongen de kinderen nadat hun wilgenhut goed was beoordeeld. Elk kind kreeg een heuse pluim na dit sjouwen en hutten bouwen. Op de zonnige zaterdagmiddag van 16 februari hebben we hutten gebouwd van wilgentenen. Staatsbosbeheer had gezorgd voor 15 bossen wilgentakken om lekker mee aan de slag te gaan. Hartelijk dank daarvoor!

Vogels verwennen



Donderdag 18 februari was 't weer een drukte van belang in 't Weetpunt. In de voorjaarsvakantie waren veel kinderen naar 't Weetpunt gekomen om een melkpak om te toveren in een vogelhuisje. Ook werden de vogels verwend met pindaslingers. De Jeugd van vroeger. Een dankbare en vrolijke groep kinderen werden 26 maart in 't Weetpunt ontvangen. Eerst werd er een moeilijke quiz gedaan en daarna werden ze allemaal aan het werk gezet. Iedereen ging trots naar huis met een voorjaarsmandje vol vrolijke bloementjes en de winnaar van de quiz ging met een gouden medaille naar huis.

Allemaal naar buiten.

Op 27 maart kwam basisschool De Wegwijzer met een bus vol kleintjes naar het Munnikepark. De kinderen van groep 1 en 2 mochten daar genieten van de natuur in het park waar de vogeltjes fluiten, de bomen in bloei staan en de madeliefjes je toelachen. De begeleidende ouders waren onder de indruk van ons mooie bloeiende park.

't Weetpuntteam: Attie, Nanda, Annie, May, Chantal, Leo, Sander en Lidy

't Weetpunt heeft een winkel!

U heeft het vast al gezien en als u het nog niet weet; in 't Weetpunt is een winkel van Gemiva gekomen. Gemiva is een zorginstelling die mensen met een beperking of achterstand op de arbeidsmarkt een kans geeft om zinvol bezig te zijn.

Om die reden is de Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard gaan samenwerken om een verkooppunt te maken in 't Weetpunt. Het is uiteraard geen officiële winkel, maar heeft als doel om de betreffende mensen op een positieve manier in het maatschappelijke leven mee te laten draaien. Daarbij is het de bedoeling dat er hoofdzakelijk artikelen worden verkocht die met de natuur te maken hebben, maar een absolute grens trekken is soms moeilijk en dus niet altijd haalbaar. Het is de bedoeling dat er ook nog een collectie vogel-, egel- en vleermuizenhuisjes e.d. komt. Artikelen die geschikt zijn voor de natuur. We

zullen zoveel mogelijk met de seizoenen mee bewegen.

Een goed idee om dit door te vertellen aan uw familie en vrienden om eens een leuk cadeautje te komen kopen, wat ook nog eens een goed doel dient.

De winkel zal worden geleid door Attie en Bartje. Zij zullen er voor zorgen dat de voorraad en de administratieve handelingen geregeld worden. U begrijpt dat we in het begin wat opstartproblemen hebben maar er wordt hard aan gewerkt om dit op te lossen. Heeft u een idee of denkt u hier wil ik ook wel aan mee helpen, geef dat dan even door aan Attie.

Op het ogenblik kan er alleen nog contant afgerekend worden, maar we hopen binnenkort een goede oplossing te hebben om op een andere manier te betalen. Tot dan dus contant. Sorry voor de overlast maar laat u niet ontmoedigen iets te kopen.

Ron Stevense

Als je eigendom(men) gestolen wordt
Je leest het dagelijks in de krant: diefstal en overvallen, mensen die zich goederen toe-eigenen die van anderen zijn. Je zou zeggen: "Dat kan je maar één keer gebeuren in je leven", maar dat het je vier maal overkomt, doet je de moed in schoenen zinken.

Maar dit is geen verhaal, maar een waarheid geworden op de Hooge Nesse/ Veerplaat. Een inbrekersbende is bezig zich te verrijken met alles wat daar los en vast staat. Het begon twee jaar geleden; toen is de werkplaats op de Veerplaat leeggehaald. Hier hebben we van geleerd dat alles beter beveiligd moet worden en dus werden er speciale pantsersloten geplaatst. Dan denk je dat het niet meer mogelijk is om binnen te komen. Dus wel.

Het begon bij de bouwplaats voor het nieuwe bezoekerscentrum. Daar zijn de container en de kantine leeggehaald en heeft men alle belangrijke onderdelen van de bouwkraan verwijderd. Oh ja, en de beveiligingscamera's meegenomen. Ook hebben ze in de kantine de brandblusser leeggespoten!

Daarna was de werkplaats op de Hooge Nesse van de vrijwilligerswerkgroep aan de beurt. Deze werkplaats is inbraakproof gemaakt. De container is omgeven door een aarden wal en de ingang heeft een pantserbeveiliging van twee zware sloten. Maar men heeft een andere methode bedacht. De sloten kregen ze niet open en toen hebben ze de scharnieren met een slijptol opengeslepen. Ook toen ging de deur (nog) niet open. De inbrekers bedachten een ander methode en koppelden een staalkabel aan de deur en deze werd met brute kracht met een auto een stukje opengetrokken. Daarna heeft men alles eruit gehaald wat door deze kier ging. Het geluk bij een ongeluk was dat men de grote machines zoals de tractor, de maaimachines e.d. er niet uit kreeg. Wel wilde men, zo vermoeden wij, de boel in brand steken. Er werd namelijk benzine/diesel door de container gegooid. Het was toeval dat men gestoord werd door een wandelaar waardoor de auto van de inbrekers er met een grote gang vandoor ging.

De derde maal dat er ingebroken is, was weer de bouwplaats aan de beurt. Ditmaal heeft men de sloten niet geopend maar met een snijbrander een gat aan de achterkant gemaakt. Toen vloog het materiaal wat in de container lag in brand. Desondanks hebben onze ongenode gasten wel gereedschap meegenomen.

Om aan het getal vier te komen, kunnen we melden dat ook de Dixietoiletten zijn meegenomen bij de Veerplaat net als onderdelen van de waterpomp van het Waterschap.

Het gevolg is wel de hoge kosten. We zijn verhuisd en dat kost ons de huur; ook de afstand naar de Hooge Nesse/Veerplaat is wat groter. Maar inmiddels hebben we wel wat oplossingen gevonden. Alleen de begroting is nu al besteed en onze reserve voor vervangen van materiaal staat weer op nul.

De geschiedenis die hier boven is beschreven heeft impact op de vrijwilligers. Wij willen lekker werken en geen politieagent spelen.

Hiermee wil ik zeker alle vrijwilligers van werkgroep Hooge Nesse, Stichting Hooge Nesse Veerplaat, Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard en anderen die

geholpen hebben, danken voor hun inzet en positieve benadering van een probleem dat een oplossing werd. Inmiddels zijn we weer bijna klaar met de inrichting van de nieuwe werkplaats.

Ron Stevense

Boomfeestdag 2019:

Ieder kind een boom!

Op woensdag 13 maart werd de Nationale Boomfeestdag gevierd in Zwijndrecht. Het doel van Nationale Boomfeestdag is om kinderen van groep 6 of hoger meer inzicht, kennis en begrip voor bomen bij te brengen. Door middel van natuureducatie wordt de kinderen geleerd wat het belang van bomen voor een duurzame leefomgeving is en worden ze geïnspireerd zelf hun steentje hieraan bij te dragen.

Het thema voor 2019 is: "Ieder kind een boom". Het streven is namelijk om elk kind in zijn of haar basisschooltijd minimaal één eigen boom te laten planten. Omdat dit vaak de eerste natuurervaring is, wordt dit nooit meer vergeten. En als kinderen eenmaal enthousiast zijn gemaakt over de waarde van bomen en natuur, zullen zij deze kennis vroeger of later ook weer overbrengen op ouders of andere opvoeders. In samenwerking met Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard en de gemeente Zwijndrecht hebben 24 kinderen van groep 7 van basisschool De Dolfijn in totaal 11 bomen geplant langs de Kloosstraat en de Van Deyselstraat.

Voorafgaand aan deze dag kregen de kinderen op school een les over bomen, verzorgd door 2 schoolgidsen van het IVN. De les werd afgesloten met een quiz waarin allerlei vragen werden gesteld over bomen. De winnaar van deze quiz mocht zich de Bomenkoning of Bomenkoningin van dit jaar noemen en de eerste boom planten.

Gezien het stormachtige weer was het nog even de vraag of het wel door zou kunnen gaan, maar gelukkig viel het mee. Op de ochtend van Boomfeestdag werden de kinderen in hun eigen Kindcentrum Hart van Meedervoort welkom geheten door de heer Wim Los,

voorzitter van de Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard.

Ook wethouder Tycho Jansen was aanwezig en hield een korte toespraak.



- *Wethouder Tycho Jansen houdt een korte toespraak*
Na de toespraak verplaatste iedereen zich naar buiten waar de medewerkers van de gemeente als klaar stonden om te assisteren. Na het zingen van het speciaal voor boomfeestdag geschreven lied "Het is tijd", mocht bomenkoningin Lara samen met de wethouder de eerste boom planten. Zij legden ook een speciale tijdscapsule bij de wortels van de boom, met daarin een inlegvel waarop alle namen van de kinderen staan.



- *Bomenkoningin Lara legt een speciale tijdscapsule met daarin alle namen van de aanwezige kinderen bij de wortels van de boom.*



- *Wethouder Tycho Jansen plant samen met de winnares van de bomenquiz de eerste boom*

Na het planten van de eerste boom gingen alle leerlingen aan de slag met hulp van medewerkers van de gemeente Zwijndrecht. In totaal hebben zij 4 verschillende soorten bomen geplant: de gewone Plataan, de Koningslinde, de valse Christusdoorn en de Noordelijk Japanse Magnolia.



- *Leerlingen van De Dolfijn planten 4 verschillende soorten bomen*
- *De leerlingen mochten in de door hun zelf geplante bomen een hanger ophangen met hun eigen naam erop.*



- *Als dank voor het harde werken kregen de kinderen na afloop chocomel en een sleutelhanger als herinnering aan deze Nationale Boomfeestdag.*

Ondanks de regen en de harde wind, kunnen we met zijn allen weer terugkijken op een geslaagde Boomfeestdag.

Helene Toepoel en Connie van Schaik

Feest 30 jaar Arboretum

Ons arboretum bestaat 30 jaar en dat moest gevierd worden!

Met 37 mensen (vrijwilligers plus partners) gingen we 13 april op stap. Het bestuur had een geweldig uitje georganiseerd naar de museumschool in Ridderkerk.

Wat zijn we in de watten gelegd!

We werden ontvangen met koffie en gebak. Na een intro door de heer Los, waarin hij vertelde wat er allemaal te zien en te doen is in het museum, met vermelding van allerlei historische 'wapenfeiten', werden we in groepjes rondgeleid.

Ons groepje begon in een oud schoollokaal. Een feest van herkenning, met kroontjespenningen, inktlappen en vertelplaten. Ontleden bleken we nog prima te beheersen. Jong geleerd, oud gedaan.

Daarna belandden we in het capitulatie lokaal. Hier (en dat was dus werkelijk op deze plaats) capituleerde het Nederlandse leger aan het begin van de tweede Wereldoorlog. We stonden oog in oog met levensechte poppen.

Generaal Winkelman en zijn staf. En ook de Duitse generaals, die ons aan leken te kijken, brrr.

Toen naar het planetarium. In een modern koepeltheater zagen we een film over het heelal en de sterren. We 'zien' de oerknal en komen via kernfusie langzaam in onze tijd. En van daar in onze milieu problematiek, met daaruit voortvloeiend de 'Global warming'. En de oplossing is.....kernfusie. Nu beheerst door de mens.

Vervolgens gingen we in een tijdmachine. Door middel van film, beweging en 3D brillen beleefden we een spectaculaire reis naar de maan en weer terug. Echte sciencefiction, geweldig goed gesimuleerd.

Nadat we weer met twee voeten op de grond stonden, werden we verwacht aan de waterkant. Er stond óók nog een vaartochtje op de Waal op het programma.



Onder het genot van een drankje en in een overdekte boot, hoorden en zagen we de interessante omgeving van Ridderkerk/ Rijsoord. Prachtige huizen met enorme tuinen langs de waterkant. Iemand heeft zelfs kangoeroes in z'n achtertuin.

En nog waren we niet uitgefieest.....

We reden naar hotel van der Valk, waar ons een heerlijke lunch werd geserveerd. Mooi opgediend op etagères, met koffie, thee en sapsjes. Heel feestelijk. Daar werden Leny, Jan,

Tine en Sjaco in het zonnetje gezet. Ze zijn alle vier meer dan 25 jaar vrijwilliger bij ons arboretum. Twee van hen zelfs 30 jaar of langer, met Leny op kop. 31 jaar!

Op de voet gevolgd door Jan, 30 jaar. Tine, 29 jaar en Sjaco, 28 jaar.

Petje af voor deze kanjers!

Tot slot kregen we allemaal nog een mooie balpen met opdruk: Arboretum Munnike Park 30 jaar. Met een glas champagne/ prosecco werd deze feestelijke dag afgesloten.

Lief bestuur, wat hebben jullie deze dag geweldig georganiseerd.

Ontzettend bedankt namens alle vrijwilligers van het Arboretum Munnike Park. Wij hebben genoten.

Hanny Glastra van Loon

Sponsoring blijft hard nodig

Een hartenkreet die vele malen in Wetens-Waard is geuit en actueel blijft. We sluiten er dan ook nu weer mee af.

De lijst van sponsors ziet er als volgt uit:

Mevr. L. van der Woude

Jeroen, Nicola en Kristie Tiën

Rien van Linschoten

Pavlov (P.Høvig) en Steven,

Christiaan en Marjolein Høvig

Gooitske, Jelmer en Meerten Hamer

Anne Marie

Wieke, Sanne, Thomas en Inger van der Schoor

Roald, Neline, Maaïke, Anne, Derek,

Madelein, Lennart, Lotte, Emmeke,

Marit en Elbrich van der Ploeg

Huib Jongejan

Robin van Drimmelen, Jadie Cole en

Floor Kracht

Van Leeuwen Rietberg Stichting

Koos en Elly Buijse

Donaties vrienden van het Munnike Park: minimaal een bedrag ad.€ 25,00. t.n.v. penn. Ver. Arboretum Munnike Park te Zwijndrecht: rek.nr. NL54 RABO 0377 5214 34
Lidmaatschap vrijwilligers € 7,00 per jaar
Sponsoring en donaties: St. Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard t.n.v. penn. Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard, rek.nr. NL39 RABO 0397 6036 14